

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VII. Quòd ad illa usque tempora per fideles miracula patrabantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ἐκ τῶν ὑποτάκτων Ἀποστόλων καὶ διατάξαι Χύστος. Ἐπειδὴ ὁ Τελεσφόρος, ὃς καὶ ἐνδοξῶς ἐμαρτύρησεν ἔπειτα Ὑγίνου· εἶτα Πίου· μετ' οὗτον Ἀνικητοῦ. διαδέξαμενος τὸν Ἀνικητὸν Σωτήρη, καὶ δωδεκάτῳ τόπῳ τὸν Ἐπίσκοπὸν τῆς ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων κατέχει κληρὸν Ἐλευθερίου. τῆ αὐτῆ τάξει καὶ τῆ αὐτῆ διδασκαλίᾳ τε ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀσπασίως, καὶ τὸ τῆς ἀληθείας κήρυγμα κατήντηκεν εἰς ἡμᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ὅτι καὶ τότε καιρῶν ἔβη τῶν πνεύματων ἐν ἡμῶν τὸ παράδοξον.

Τὰ ἑξ ἑσθλῶν εὐθεσίαις ἡμῶν ὑπογράψας ἱστορίας, ἐν οἷς ἐπέγραψε πέντε εἰς τὸν δευτμόν ἐλέγχε καὶ ἀνατροπῆς τῶν ψευδῶν γνώσεως, ἐν δευτέρῳ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ὅτι δὴ καὶ εἰς αὐτὸν ὑποδείγματα τῆς θείας καὶ ἀσπασίως δυνάμεως ἐν ἐκκλησίαις ποιεῖ ὑπολείπει, διὰ τῶν ἑπιστημαίων λέγων. τοσούτον ὅσον ἔδοξε τῶν νεκρῶν ἐγείρει, καθὼς ὁ Κύριος ἤγειρε καὶ οἱ Ἀπόστολοι διασπασίως καὶ ἐν τῇ ἀδελφότητι πολλοὶ πολλὰς, διὰ τὸ ἀναγκαῖον τῆς καὶ τόπον ἐκκλησίας πάσης αἰτησαμένης καὶ ἡσυχίας καὶ λιανείας πολλῆς, ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα τῶν τετελειωμένων, καὶ ἐχαίρει ὁ ἄνθρωπος ταῖς ἐυχαῖς τῶν ἀγίων. καὶ αὖτις φησὶ μετ' ἑτέρου. εἰ καὶ τὸν Κύριον φασίαισιν ὡς τὰ τοιαῦτα πεποικέναι φήσασιν, ἐπὶ τὰ πνευματικὰ ἀνάγκη αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν ἑπιστημαίων πάντα ἕως αὐτῶν καὶ πνευματικῶν γεγονέναι βεβαίως, καὶ αὐτὸν μόνον εἶναι τὸν ὄντα Θεόν. διὸ καὶ ἐν τῷ ἐκείνῳ ὀνόματι οἱ ἀληθῶς αὐτῶν μαθηταί, παρ' αὐτῶν λαβόντες τὴν χάριν. ἐπίελθον ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, καθὼς εἰς ἕκαστος αὐτῶν τὴν δωρεὰν εἰληφεν παρ' αὐτῶν οἱ μὲν γὰρ δαίμονας ἐλαύεον βεβαίως καὶ ἀληθῶς, ὡς πολλὰς καὶ πιστεύειν αὐτῶν ὁσέως καθαροὶ ἐν τῇ ἀπὸ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, καὶ εἶναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ καὶ πνευματικῶν ἐχθρῶν μελλόντων, καὶ ὁπασίας καὶ ῥήσεις πνευματικῶν ἄλλοι δὲ τῶν καμνοῦντων διὰ τῆς τῶν χειρῶν ἐπιθέσεως ἰώντων, ὅτι καὶ ἀποκαθίστασιν. ἢ δὴ καὶ ὡς ἐφάρμοξε καὶ νεκροὶ ἠγέρθησαν, καὶ παρέμειναν σὺν ἡμῶν ἰκανοὶς

A constitutus est Xystus. Quem deinceps excepit Telephorus, qui etiam illustri martyrio defunctus est. Post hunc Hyginus, ac deinde Pius. Post Pium Anicetus. Cui cum successisset Soter, duodecimo demum ab Apostolis loco episcopatum nunc obtinet Eleutherus. Hac serie & successione, tum traditio Apostolorum in ecclesia, tum veritatis prædicatio ad nos usque pervenit.

CAPUT VII.

Quod ad illa usque tempora per fideles miracula patrabantur.

Hæc Irenæus breviter perstrinxit ac veluti delineavit in illis quinque libris, quos de falsæ doctrinæ refutatione ac everfione inscripsit, quæ quidem planè consentiunt cum iis, quæ in superioribus historiæ nostræ libris tradidimus. In secundo autem ejusdem operis libro, divinæ admirandæque virtutis specimina adhuc sua ætate in quibusdam ecclesiis superfuisse testatur his verbis: Tantum abest, inquit, ut mortuum excitent per orationem, quemadmodum Dominus & Apostoli fecerunt. Sed & sæpenumero inter fratres, totâ simul unius loci ecclesiâ ob aliquam necessitatem id flagitante cum jejuniis multis & orationibus, reversa est in corpus anima defuncti, & Sanctorum precibus hominis vita donata est. Et aliquanto post: Quod si, inquit, simulatione quadam ac præstigiis hæc Dominum fecisse dicturi sunt, ad Prophetarum oracula eos deducentes, ex illis demonstrabimus cuncta de ipso ita prædicta & gesta esse certissimè, eumque solum esse Filium Dei. Unde etiam in ejus nomine, quotquot veri sunt ejus Discipuli, accepta ab eo gratia ad salutem atque utilitatem reliquorum omnium ea faciunt, prout unusquisque ipsorum ab eo munus accepit. Alii enim Dæmonas expellunt certissimè ac verissimè; adeo ut qui ejusmodi malis spiritibus liberati sunt, sæpe fidem amplectantur, & in ecclesia permaneant. Alii præscientiam futurorum & visiones sortiti sunt, & propheticas prædictiones. Alii infirmos per impositionem manuum curant, ac pristina sanitati restitunt. Sed & mortui aliquoties ut supra diximus, excitati sunt, & pluribus deinceps annis nobiscum remanserunt.

Y ij

Hæc fecit Niciph. c. 13. l. 4.

Quid plura? non potest numerus iniri donorum, quæ per universum orbem ecclesia à Deo accipiens, in nomine ejus qui sub Pontio pilato crucifixus est Jesu Christi, quotidie ad opitulationem gentium operatur; nec fallens quemquam, nec pecuniam corradsens. Ut enim gratis accepit à Deo, sic etiam gratis ministrat. Idem in alio loco ita scribit: Sicuti multos ex fratribus audimus in ecclesia, qui prophetiæ dona consecuti sunt, & omni linguarum genere per Spiritum loquuntur, & ad hominum utilitatem, occulta in lucem proferunt, atque arcana Dei mysteria exponunt. Ex his igitur apparet, multiplicem donorum spiritalium varietatem ad illa usque tempora penes eos qui digni essent permanisse.

CAPUT VIII.

Qualiter Irenæus divinarum meminit Scripturarum.

Huc refer Nicéph. c. 14. l. 4.

Sed quoniam in ipso hujus operis exordio polliciti sumus, veterum nos ecclesiæ presbyterorum ac Scriptorum verba suo loco adducturos, quibus ea quæ à majoribus sibi tradita accepissent, de sacris utriusque testamenti libris exposuerunt: Ipsius etiam Irenæi qui unus ex illorum numero fuit, verba si placet apponamus: Ac primum quidem quæ de sacris evangelii scribit in hunc modum: Matthæus, inquit, apud Hebræos propria eorum lingua conscriptum evangelium edidit, dum petrus ac paulus Romæ Christum prædicarent, & ecclesiæ fundamenta jacerent. post horum verò interitum Marcus discipulus atque interpres petri, quæ à petro prædicata fuerant, perscripta nobis tradidit. Lucas quoque sectator pauli, evangelium à paulo prædicatum literis mandavit. Joannes denique Domini Discipulus, qui etiam in ejus sinu recubuerat, evangelium edidit cùm ephesi in Asiamoraretur. Hæc ille in tertio supradicti operis libro, cujus antea mentionem fecimus. In quinto verò, de Revelatione Joannis & de computatione nominis Antichristi sic differit. Cùm igitur hæc ita se habeant, & in omnibus probis ac vetustis exemplaribus

φωτὴς τῆς ἀνιχνεύσεως κατηγορίας ἔτω διαλαμβάνει τῶν δὲ ἔτιως ἔχοντων, καὶ ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἀποστόλοις καὶ ἀρχαίοις ἀπηγορεύσει ἡ δόξα τῆς ἐκείνης

A ἔτεσι. καὶ ἡ γὰρ ἐκείνη δόξα τῶν ἐπιπέδων τῶν χειρῶν καὶ παντός τῆς κόσμου ἡ ἐκείνη σία ὡς Θεὸς λαβῆσα, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ τῆς σωτηρίας. Ἡ Πούλια Πύλατος ἐκάστης ἡμέρας ἐπὶ εὐεργεσίᾳ τῆς τῶν ἐθνῶν ἐπιτελεῖ μὴτε ἕξαπατάσασθαι, μὴτε ἕξαριζομένη ὡς γὰρ δωρεὰν εἰλήθε ὡς Θεὸς δωρεὰν καὶ διακονεῖ. καὶ ἐν ἑτέρῳ ὅτι τὸ αὐτὸ γράφει καθὼς καὶ πολλῶν ἀκέραια ἀδελφῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προφητικὰ χαρισμάτων ἐχόντων. καὶ πάντοθεν λαλῶντων διὰ τὸ πνεῦμα ἰσχυροῦς γλώσσαις καὶ τὰ κρυφὰ τῶν ἀποστόλων εἰς φανερόν ἀγόντων ἐπὶ τῶν συμφορῶν καὶ τὰ μυστήρια τῆς Θεοῦ ἐκδηλωμένων ταῦτα καὶ περὶ τῆς διαφορῆς χαρισμάτων μετὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἀποστόλων ὡς τὰ ἀποστόλοις διαμεῖναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Ὅπως ὁ Εἰρηναῖος τῶν μενημονεύει γραφῶν.

EΠεὶ ὁ δευτέρου τῆς πραγματείας ὑπόχρεσις πεποιήμεθα, ὡς ἀποστόλοις καὶ καὶ ἐπιπέδους τὰς τῶν ἀρχαίων ἐκκλησιαστικῶν προεσφύτων τε καὶ συγγραφέων φωνῶν, ἐν αἷς τὰς περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραφῶν εἰς αὐτὰς καταλθῆσας ὡς ἀποστόλοις γραφῶν ὡς ἀποστόλοις, τέτων δὲ καὶ ὁ Εἰρηναῖος ὡς ἀποστόλοις. Φέρε καὶ τὰς αὐτὰς ὡς ἀποστόλοις λέγει καὶ πρῶτος γὰρ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν Ευαγγελίων, ἔτιως ἔχσας. ὁ μὲν δὲ Ματθαῖος ἐν τοῖς Ἑβραίοις τῆ ἰδίᾳ αὐτῶν διαλέκτῳ καὶ γραφὴν ἕξηνεγκεν Ευαγγελίου, ἡ Πέτρος καὶ τὸ Παῦλος ἐν Ῥώμῃ Ευαγγελιοζόμενοι καὶ Σημιλιέντων τῶ ἐκκλησίᾳ. καὶ ὅτι τὴν τέτων ἕξον δον, Μάρκος ὁ μαθητὴς καὶ ἐρμηνεύων Πέτρος καὶ αὐτὸς τὰ ὑπὸ Πέτρος κηρυσσόμενα, ἐγράψεν ἡμῖν ὡς ἀποστόλοις ἔδωκε καὶ Λυκάς ὁ ἀκούσθης Παύλος, τὸ ὑπὸ ἐκείνου κηρυσσόμενον Ευαγγέλιον, ἐν Βιβλίῳ κατέθετο ἔπειτα Ἰωάννης ὁ μαθητὴς ἡ Κυρίου, ὁ καὶ ἐπὶ τὸ σῆθη αὐτὸ ἀναπεσῶν, καὶ αὐτὸς ἕξ ἔδωκε τὸ Ευαγγέλιον, ἐν Ἑφέσῳ τῆς Ἀσίας διατετίκτων. ταῦτα μὲν ὡς ἐν τῆ τῆς εἰρημένης ὑποθέσεως τῶ ἀποστόλων ἐπὶ εἰρήνῃ. ἐν δὲ τῶ πέμπτῳ περὶ τῆς Ἰωάννης Ἀποκαλύψεως, καὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀποκαλύψεως ἔτιως ἔχοντων, καὶ ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἀποστόλοις καὶ ἀρχαίοις ἀπηγορεύσει ἡ δόξα τῆς ἐκείνης